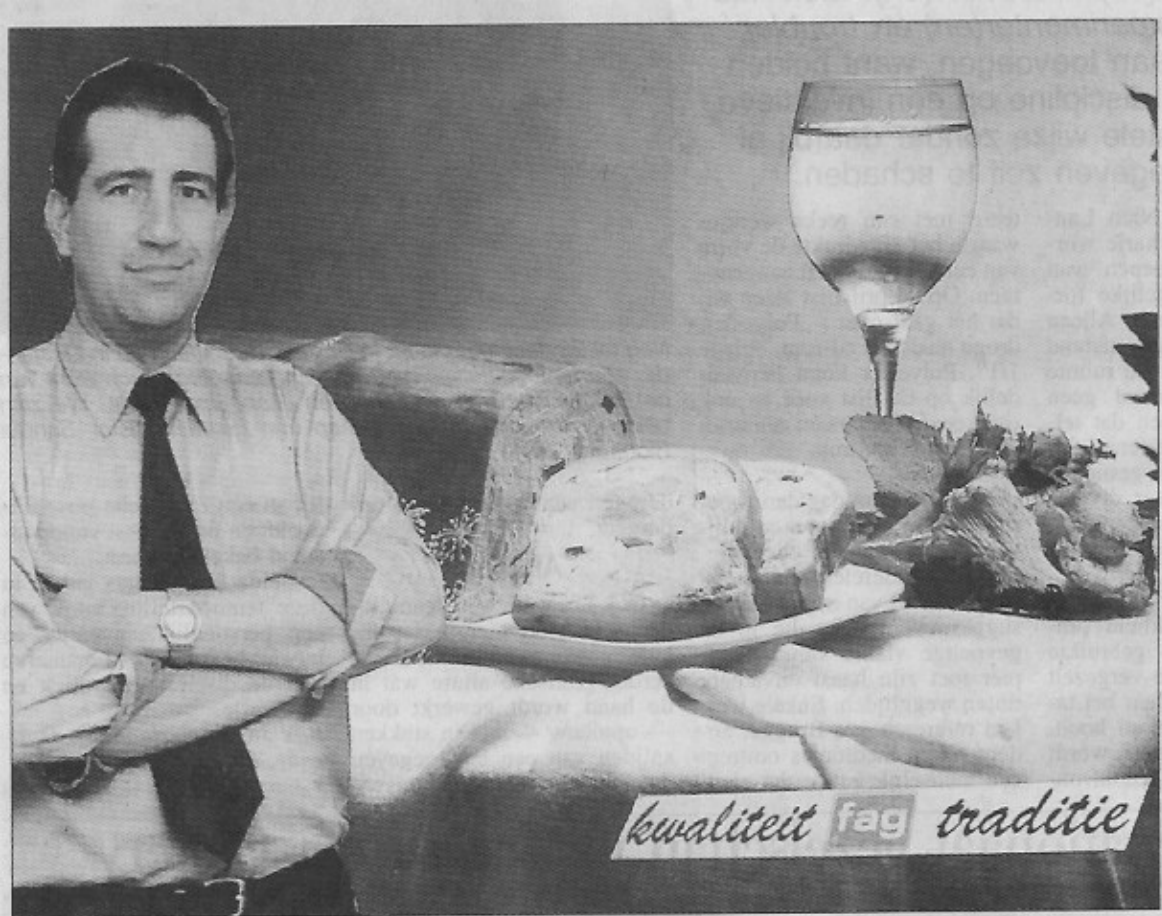

Jos Ghesquière, zoon van pa/senator Fernand, boert voort in creativiteit en middenstanderstrots

Met zilver en goud beslagen

patés

kwaliteit **fag** *traditie*

Zoals iedere zakenman zal Jos Ghesquière wel twee liefdes hebben : de commercie waarvoor hij tot het uiterste gaat... en zijn liefdespartner die hem dermate steunt, dat hij de commerciële onmenselijkheid aankan. Jos leerde kruideniersdochter An Decrop in zijn eigen Konterdam kennen. Allebei 22 traden ze op 19 juni 1981 in de echt. Drie zonen moeten dan maar het bewijs zijn dat de Cupidopijl doel trof : Jonas (18), Elias (15) en Natan (6). „Ans grootste waarde is haar gezin”, zegt Jos, „en al het andere is er in functie van. Haar gezin is de onbetwistbare nummer 1 !”

Product van de volkse Konterdam kon Jos Ghesquière zich niet aardig uitleven in sportieve en jongemensbranches zoals zeescouts, roeien, paardrijden en zeezeilen. In de allereerste plaats was hij evenwel de zoon van zijn vader Fernand, die het tot senator bracht en best wist wat werken en vooral *ondernemen* betekende. Startte pa indertijd zijn FAG-bedrijf niet op zonder *roste sou*? Welnu, dat *handeldrijven vanuit de buik* — eigen gedacht doen en niet kijken hoe anderen het fiksen! — dàt heeft de Jos met de paplepel ingezwolgen. Een wijsheid die buiten onze grenzen tientallen gouden en zilveren medailles opricht en die hij, vandaag als ondervoorzitter van Unizo Konterdam, op vrienden-commerçanten wil overzetten. Hij dringt er sterk op aan dat niet langer gevloekt wordt op de grootwarenhuizen. Integendeel, de neringdoende moet weten dat zelfs het grootste magazijn het nog altijd moet stellen zonder de babbel van 't wijkwinkeltje, waaruit massa's vriendschap... en bergen van troost worden gepuurd.

Net als zus An en broers Luc, Johan en Kris werd Jos Ghesquière van thuisuit door moeder Marie-Thérèse Devos — door het personeel als moeke aangesproken! — beleefdheid en menselijkheid bijgebracht. Moemes innemendheid was haar opperste deugd. Ze was zowat de *moeder overste* die gezelligheid als opperste troef in huis garandeerde.

Toen Gistelsesteenweg nog openveld was...

Net als 't Vettegas/Hoge Barriere, Westerkwartier en Opex was de Konterdam van meetaf aan een kleinemensdemocratie waar iedereen iedereen kende en het verdraaid goed om leven was. „We heb-

ben nogalwat buitengespeeld, creatieve dingen in mekaar getimmerd en onschuldige geestigheden bekooktoofd. In de firma van grootvader Jaak, mijn *pette*, doken we aleens de garageputten in om onder de auto's — o sakkerse zaligheid! — te sleutelen... en ergens liefde voor de stiel aan te kweken.”

Jos vertelt hoe de Gistelsesteenweg — met o zo smal fietspad! — in zijn tienerjaren nog één open veld was alwaar jonge gasten zelfgemaakte *vliegers* opletten, met ketten en marbels speelden of gewoon ander kattenkwaad uitstaken. „Toch was ik, als oudste van het gezin, eerder aan de brave kant... De stouterds kwamen na mij... en daar moest ik van onze moe voor zorgen...”

In de evolutie naar tiener en puber werd Jos vooreerst aangehouden door zeescouts De Korre, alwaar hij van zijn 14de tot zijn 22ste bij was en er

zelfs scoutsleider werd. Omdat hij in zijn studentenleven uitblonk inzake talen, schrijven en creativiteit kwam dit in de jeugdvereniging goed van pas, toen hij vlot en goed gedachten op papier kon zetten.

— **Je was door judosport aangetrokken?**

Jos: „Toch een van de schoonste sporten die er bestaan. Zoals in het zwemmen gebruik je het maximum aan spieren, wat zelfbeheersing stimuleert. Waar ik aan competitie deed, behaalde ik op zeker ogenblik een 1ste dan. Spijtig genoeg moest ik mijn judoactiviteiten stoppen, omdat ik niet langer iedere dag kon trainen.”

— **Sterke armspieren aankweken met roeien...**

Jos: „Ik studeerde vier jaar in het Brugse Vrij Handelsinstituut, waar ik in schoolverband aan roeisport deed. Dienaangaande had ik als zeescout een zekere ervaring, omwille van de eerste riembewegingen en beenstrekken tijdens de doorhaal die we er geleerd hadden. De leiders bonden hiertoe wijselijk sloepen aan het staketsel. Met de Brugse studenten behaalden we meerdere titels in skiff. Ik heb trouwens ook nog gezeild en me met een paar kameraden aan paardrijden gewaagd. Dit laatste moest ik wegens rugpijnen stilleggen. Spijtig.”

Verder kijken dan je neus lang is...

Je wordt niet zomaar middenstander. Wat Jos Ghesquière betreft, leerde pa Fernand hem werken. „Vader was ergens streng. Noodzakelijk heb ik naderhand ingezien. Door constant in het kaderbedrijf naast hem te lopen heb ik als het ware zijn werkkraft ingeademd. Gouden regels: kijk

niet om, maar probeer je tempo te verhogen en almaar meer inzicht te krijgen in het bedrijf. The final touch overstijgt ergens de eigenlijke job. Klus die je nog altijd op het veld moet leren. Wat duidt op afwerking...”

— **Basis naar je uiteindelijke functie?**

Jos: „Heel vlug wist ik ooit hetzelfde te zullen doen als vader. Daarom richtte ik mijn studies op economie, om meer bepaald het handeldrijven ofte het reilen en zeilen van de middenstand — zo nationaal als wereldwijd — te beseffen. Verder kijken dan je neus lang is en zonder krimp je dierbaar Konterdamnest achter je laten, als 't nodig blijkt...”

— **Handel... moeilijk en heel uitdagend?**

Jos: „Bij pa in het bedrijf gaan heeft zijn voor en tegen.

Wij — broer Johan (productie), zus An (facturatie) en ikzelf (beheer) — werden het met de paplepel ingegeven. We waren niet verplicht, maar van zodra we de stap zetten zei pa ons: „Begin maar van onder aan de ladder en trek je plan”. Dat hield in afwassen, met camionetten rondrijden en bestellingen thuisvoeren. Vaders kinderen moesten bekwaam zijn de taak van elke werknemer in het bedrijf over te nemen.”

Meest creatieve vleeswaren-fabricant

Er zijn zo'n 400 vleeswa-

renfabrieken in België en er staan 300 patéfabrieken in ons land... maar de Ghesquière-FAG is nog altijd de enige vleeswarenfabriek in Oostende. „We zijn de kleinste patéfabriek in België: *small is beautiful!* Maar we exporteren het meest. We exporteren 93 % eigen merchandise en zijn de grossier die delicatessen aan de gastronomie levert zoals foie gras, Italiaans rundvleesgerecht Carpaccio; kaviaar, hamworst en patés. Delicatessen voor familie, horeca en grootkeukens.”

— Het unieke aan Oostendse Ghesquièreba-sis?

— Jos: „Met fantastische resultaten in concours in Oostenrijk, Denemarken en Frankrijk rijfden wij op internationale vakwedstrijden, als enige, 21

zilveren en nog eens 21 gouden medailles binnen. Waar Frankrijk voor het grootste patéland doorgaat, laat België zich opmerken als grootste creatieveling. Wat wel met haar Bourgondische afkomst zal te maken hebben. Peetvader uit die *overvloedige tijd*? Ga dan maar best terug tot Julius Caesars Romeinen, die toen al patégerechten maakten!”

— Dioxynecrisis ijselijkheid voor 't bedrijf...

— Jos: „Nadat het schandaal uitbrak moesten we stoppen met werken. Naar het buitenland uitgezonden goederen kwam zo terug. Naderhand hebben we duizenden kilo's moeten vernietigen. Met die vervuiling van de voedselkring moesten wij in het bedrijf vechten om te overleven.”

— Hoe je, in godsnaam, hiertegen beveiligen?

— Jos: „Moelijker dan men denkt. Wij investeerden verschrikkelijk om te kunnen traceren — aanwijzen — van waar onze producten komen. Vandaag kunnen wij bijna zeggen van welk varken onze paté komt. Tracerbaarheid? Het lijntje aflopen van klant tot varken...”

Van tiener, tot paus... en politiek

Als we Jos vragen of jongeren vandaag evenwaardig zijn aan de jeugd van vroeger, is hij gedecideerd: „Ze zijn minstens evenwaardig. Wij konden ons ontwikkelen door stimulansen te krijgen van ma en pa. Men zat niet constant op onze kap. Als de jeugd vandaag niet meer is wat men denkt dat ze zouden moeten zijn, dan heeft dat met een aantal factoren te maken. Vooral met de opvoeding. Drugs zijn natuurlijk hét grote probleem. Ze worden genomen omwille van de problemen of om mee te behoren in een groep. Anderzijds mag er nog maar eens gewezen worden, dat het uit mekaar gaan van gezinnen allerminst gehoorzaamheid van het kind stimuleert.”

— Gaan paus en talrijke religieën vrijuit?

— Jos: „Ik ga niet langer wekelijks naar de mis. Maar is het allemaal niet zo oudbollig als het groot is? Met alle respect voor de zovelen die zich in het kerkelijke gebeuren nuttig maken, hoor. Wat niet wegneemt dat ik me nog altijd gelovig durf te noemen. Toen ik 15 jaar geleden NCMV (nu Unizo)-bestuurslid werd, zei ik tegen proost Roose volgende heiligschennende woorden: *moest de kerk eens doen wat wij, middenstanders, moeten doen om ons bedrijf — aanpassend aan de noden van de tijd — te runnen, dan zou de kerk terug een blijvende functie hebben.* Je moet vandaag toch geen kerk meer hebben

van vóór 100 jaar... Onze paus? Mensenlief toch. Al lukt 'zijn' optreden nog altijd meer volk dan Michael Jackson!”

Vernieuwers mogen niet breken met het verleden

De grootste geus in Oostende zal het je zeggen dat Fernand Ghesquière verschrikkelijk graag politiek bedreef. Een christen mens in de goeie zin van het woord: thuis als iemand hem nodig had.

— Hoe ervoer je pa/senator?

— Jos: „Een eerlijk mens die nooit iemand iets beloofde wat hij niet kon waarmaken. Fernand Ghesquière bleef zichzelf. Hij was niet van het soort dat politiek bedreef op de rug van een ander. Pa affronteerde nooit mensen. Of hij onheus werd behandeld? Niet aan mij om te oordelen. Men wil — niet alleen binnen de CVP — vernieuwen en veranderen... om te veranderen. Waarbij iets te vlug waarden van ouderen worden vergeten. Vernieuwen mag toch nooit breken met het verleden betekenen.”

— Zo'n dulle verkiezingslag...

— Jos: „Goeiegodnogtoe, het bleef bij ieder gezinlid een heel jaar aan de kleren plakken. Het ging van palen zetten tot de eigenlijke campagne. Jaja, onze moemoe deed ook mee. Weet je dat we met een bereide ploeg van 50 man, zowel familie als vrienden, klaarstonden? Pa Fernand Ghesquière vermocht het in rooie tuinen zijn kaloteplakaten te heien en kreeg gelijk de absolutie voor blauwe tuinen. Om maar eens te zeggen dat je — over de kleuren heen — politiek kunt bedrijven. Tenminste als jouw politiek meevoelen en liefzijn voor de medemens betekent.”

Socialisten kennen de kneep om zich heel goed te verkopen

Oostende, schoonste stad van België

„Als ik een Duitse klant naar Oostende breng”, aldus Jos Ghesquière, „dan logeer ik hem steevast aan de waterkant. Ik rij met hem ook eens rond : naar de Mercator, de Noorse stallingen, het staketsel, de vismijn, de jachtclub, het stadscenter en niet te vergeten gaan snoepen van verse garnaltjes aan de vistrap. Ik verkoop hem Oostende als schoonste stad van België. Hetgeen het fenomenale spreekgestoelte *Oostends Toerismebureau* — van promotors Dries Vermeesch en Geert Declerck — met effenaf prachtig publimeriaal nogalwat ondersteunt.”

Zee, strand en bosje zinnen Jos allemaal en staven zijn beoordeling van de Koningin der Badsteden. „Je kan Oostende

verkopen op twee manieren : doen zoals men het jarenlang deed en zeggen dat alles slecht is. Of de Ensorstad ge-

woon als een toeristisch unicum proclameren !”

— **Hoor ik geen socialistische wind ruisen ?**

— **Jos :** „Bij de jongste verkiezingen is het niet de kleur die het gedaan heeft, wel de personen. Ik ben ervan overtuigd dat een stuk van de middelen waarmee men Oostende heeft veranderd, voorhanden waren op het moment dat de socialisten aan de macht gekomen zijn. Wat ook, je moet het maar doen hé. Vooral dan als er vroeger niets gebeurde !”

— **Spijt dat Markey er niet meer bijhoort ?**

— **Jos :** „Eric heeft onbetwistbaar tegen meerdere mensen hun schenen geschopt. Toegegeven dat sommigen een trap voor de kont ruimschoots verdienen. Ik

denk dat de Demo's hun werk zullen blijven doen, ook al schuiven ze voorlopig het raadsgestoelte niet meer in. Toch rest de waarheid, dat een gemeente leiden onfairheden als de pest kan missen...”

— **Wat betekent CVP vandaag nog voor jou ?**

— **Jos :** „Weinig. Of toch : dat ze dringend aan herbronning toe zijn. Politiek is een beetje zoals de middenstand, wanneer je jezelf niet meer kunt verkopen is er iets fout. Dat is in een bedrijf zo, evenzo in een relatie en heel zeker in de politiek...”

— **Van Oostende naar Big Brother...**

— **Jos :** „Ik keek er wel eens naar, maar vond het mijn smaak niet. Het moet zijn dat dit een nood van deze tijd lenigt. Ik ga verder : we moeten

eraan werken dat er minder — of gewoon niet — naar de televisie wordt gekeken. Laten we terug in familie 's avonds een spelletje spelen, teneinde onder mekaar weer gezellig te keuvelen en te tateren.”

— **Heimwee naar vroegere dagen...**

— **Jos :** „Vooraleer men het beseft is het iedere dag *one way*-koekeloeren naar de verdomde kijkkast. Waarom ben ik in meerdere verenigingen ? Gewoon voor de babbel. Vroeger gingen de mensen op café om met mekaar te klappen, maar er zijn geen kroegen meer. Eens waren er op de Konterdam liefst 20 dranklokalen. Nu hooguit nog een viertal. Daarbij worden accordionist en batterist al een eeuwigheid door taks en Sabam gegijzeld...”

Wijkwinkel niet vies van babbel

„De zaak van mijn schoonmoeder Raymonda Willems was bekend als heel goeie charcuterie”, zegt Jos Ghesquière, „maar ze kreeg de bibber toen ze hoorde dat het grootwarenhuis op de Konterdam een 50-tal meter dichterbij haar deur zou komen. Mensenlief, haar winkel heeft nog nooit beter gedraaid: want vandaag kan ze vlugger en directer inspelen op de zeggende voordelen van haar vooraf zo gevreesde geboor.”

— **Er valt van grootwarenhuizen te leren?**

— **Jos:** „Vast en zeker. Moesten de winkeliers meer gaan kijken naar de creativiteit van een grootwarenhuis, dan zouden zijzelf heel wat doordachter hun eigen zaak kunnen runnen.”

— **Grootwarenhuis niet langer boeman?**

— **Jos:** „Toegegeven dat middenstanders ooit vchten om warenhuizen buiten de stad te verbannen. Visie die niet langer geldt: met het aantrekken van grootwarenhuizen wordt een beweging van volk gecreëerd en kan gouden regel van de middenstand niet beter ingelost, t.t.z. dat iedereen leeft met iedereen! Daarbij, heeft de winkelier niet de grootste troefaas in huis? De klant is er niet zomaar een nummer, maar een vriend met wie zowel de lach als de traan kan worden uitgepraat...”